

ENRIC RIBES

L'Entesa, en el camí de l'Europa dels pobles

El passat 30 d'agost, els partits que conformam la federació PSM-Entesa Nacionalista (PSM de Mallorca i Menorca, Entesa Nacionalista i Ecologista d'Eivissa i Independents d'Artà) vam formalitzar la nostra entrada com a observadors, amb dret a vot, en el Partit Democràtic dels Pobles d'Europa-Aliança Lliure Europea (PDPE-ALE), un partit d'àmbit europeu que té deu eurodiputats i que forma grup parlamentari amb els de la Federació Verda Europea (Verds-ALE). D'aquesta formació europea, que té com a principals objectius una Unió Europea dels pobles lliures, amb un respecte absolut al dret d'autodeterminació, la defensa del medi ambient, un desenvolupament sostenible i la construcció d'una societat més justa, solidària i més cohesionada socialment, en formaven part aleshores divuit partits polítics d'arreu del continent, de manera que hi ha una representació dels principals partits nacionalistes, progressistes i ecologistes d'Europa.

La nostra federació havia sol·licitat l'ingrés el 8 de maig del 2000 i finalment, salvades les reticències inicials d'algun partit, dies passats, es va donar l'ingrés per unanimitat, en una assemblea general del PDPE-ALE feta a Brussel·les. A partir d'ara, doncs, l'Entesa té no tan sols un referent balear, la federació PSM-Entesa Nacionalista, sinó també un d'europeu: el PDPE-ALE, on compartirem esforços amb catalans, bascos, frisons, savoians, occitans, sards, escocesos, bretons, alsacians, tirolesos, corsos, gallecs, gal·lesos o flamencs, per aconseguir una Europa que no prengui com a base els estats, sinó els pobles i les realitats culturals i lingüístiques, i on les minories de tot tipus (ètnic, religiós, cultural) no siguin menyspreades i trobin el seu lloc. En aquest sentit, és obvi que no tots els partits del PDPE-ALE tenen les mateixes aspiracions: mentre ERC vol la independència, entesa a la manera clàssica, hi ha partits simplement regionalistes, com el Partido Andalucista, i n'hi ha

que volen exercir la sobirania amb més o menys intensitat. Tanmateix, tots tenim un denominador comú: la cultura del respecte a les minories ètniques, socials, culturals i lingüístiques que coexisteixen en el nostre vell continent.

És en aquest context que la Federació PSM-Entesa Nacionalista plantejarà davant la UE el reconeixement del dret d'autodeterminació dels nostres pobles. Un dret que no se'ns pot negar, però del qual exigim el reconeixement per part de la UE, i més tenint en compte que aquest dret s'ha reconegut, pel Parlament euro-

“Entenem els Països Catalans com una suma d'iguals que s'ha d'anar construint, dia a dia, des de la realitat de cada país”

peu, per a altres pobles europeus o continents (Timor o Sàhara). El dret d'autodeterminació no és altra cosa que el dret dels pobles a decidir el seu futur. La federació PSM-Entesa Nacionalista no planteja a hores d'ara la independència, però sí el reconeixement explícit del dret de decidir lliurement, quan sigui, si volem ser en un estat o no, i com hi volem ser. I ara se'ns dirà: i el vostre catalanisme? És on era. Els Països Catalans són la nostra nació cultural, però constitueixen una realitat plural des d'un punt de vista polític, social i econòmic, i no tan sols depenen de diferents estats, sinó que en alguns casos també tenen diferents institucions d'autogovern. No entenem els Països Catalans, per tant, com una unitat,

des d'una perspectiva centralista, sinó com una suma d'iguals que s'ha d'anar construint, dia a dia, des de la realitat de cada país. Això ja explica, en part, per què reclamam el dret d'autodeterminació per als pobles de les illes: perquè els Països Catalans mai no podran constituir una unitat política si no és des del respecte al pluralisme i des de la lliure voluntat de cada país. Tendria algun sentit un hipotètic referèndum on una majoria de catalans del Principat—amb major pes demogràfic—imposàs el seu criteri a majories balears i valencianes de signe contrari? Des d'una perspectiva democràtica, ben poc. És per això que, amb més o menys encert, el nostre model de partit és una federació de partits sobirans.

Tanmateix, aquest és un moment en què Europa s'està transformant i els partits europeus encara s'estan formant, i cada petit partit nacional o regional ha de trobar el seu lloc en la construcció europea. És inevitable, doncs, que ara es produeixin contradiccions que a poc a poc s'han d'anar salvant. En un futur a mitjà termini cal esperar que els partits que formen part del mateix partit europeu concorreran junts a les eleccions europees, i que miraran d'unir esforços en comitès conjunts. El PSM de Mallorca i l'Entesa van participar en les últimes europees amb Convergència Democràtica de Catalunya, i de fet la federació PSM-Entesa Nacionalista disposa d'una oficina a Brussel·les. ERC, per la seva banda, també va anar de la mà d'Unió Mallorquina. Tot això són incongruències que el temps ha de desfer. Ara bé, per a això també cal que cadascú hi aportï el seu granet d'arena. I a això estam disposats des de l'Entesa, per fer avançar les opcions que representin el màxim respecte a la nostra identitat col·lectiva i als nostres drets cívics, lingüístics i polítics, en el si d'Europa, d'Espanya, dels Països Catalans, de les Illes Balears, i d'Eivissa.

Secretari general d'Entesa Nacionalista i Ecologista (ENE)